

τιδράσεις τῶν Αὐτοκρατόρων, σοφῶν, ἱερέων, μάντεων μάγων, ἐπιδρομέων, αἰρέσεων, στάσεων, κλπ.; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ πλείστοις ἄλλοις ἐπιπροσθέσατε καὶ τὴν λύσσαν τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ διεσκορπισμένων Ἰουδαίων. Ἀλλὰ μήπως ἀριθμοῦνται αἱ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διαβολαί, καὶ οἱ διωγμοί; Καὶ τί δὲν ἐπενόησεν ἡ Σατανικὴ τῶν διωκτῶν φαντασία ἵνα καταστραφῇ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ; Ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του ὅτι καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Του. Ἀφοῦ ὁ ὁ Σατάν οὔτε διὰ τῶν λογχῶν τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων, οὔτε διὰ τῶν σοφῶν, οὔτε διὰ τῶν διαβολῶν τῶν εἰδωλολατρῶν ἱερέων, οὔτε διὰ τῶν βιαιοπραγιῶν τοῦ ὄχλου, οὔτε διὰ τῶν ραδιουργιῶν τῶν Φαρισαίων κλπ. οὐδὲν κατώρθωσεν, ἐνόμισεν ὅτι διὰ τῶν αἰρέσεων τὸ πᾶν θὰ ἀνέτρεπεν. Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος κίνδυνος ἦν τρομερώτερος, ἀλλὰ καὶ οὔτος ἀνετράπη. Ἀλλὰ μήπως διὰ μέσου τῶν αἰώνων δὲν εἶναι ὁ λίθος τοῦ προσκόματος ὁ Χριστὸς πάντοτε; Δὲν ἐδοκιμάσθη ὡς ἡ λιθία λίθος; Μήπως δὲν ἐκλινον τὸν ἀγένα πρὸ τῆς Θεότητός Του ὅλοι οἱ διαπρεπέστεροι τῆς Ἐπιστήμης ὀπαδοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐν οἷς καὶ ὁ Κοπέρνικος, Βάκων, Γαλιλαῖος, Πεσταλότσι κλπ. δὲν ἦσαν κληρικοί; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς μὲ τὴν ἐρμηνείαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὡς ὁ Νεύτων; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν διεκέρυξαν τὴν πλήρη συμφωνίαν Γραφῆς καὶ Ἐπιστήμης ὡς ὁ Κυβιέρος ὅστις μετ' ἀπολύτου εὐλαβείας ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ Μωϋσέως, ὃν ἀποκαλεῖ μέγιστον φυσιοδίφην; Μήπως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν ἠσχολήθησαν εἰδικῶς, ἵνα ἀνατρέψουν τὰς ὑλιστικὰς δοξασίας, ὡς ἀπεκάλεσαν παραλογισμοὺς ὡς ὁ Ρουσσώ, Πασχάλ κλπ.; Πάντες οὗτοι ἠπατήθησαν; Εἶναι δυνατόν ὁ ἰδρυτὴς τῆς τοιαύτης θρησκείας νὰ ἦτο ἄνθρωπος; Εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ χαριτώσῃ τὸν τοιοῦτον ἂν ψευδῶς ἀπεκάλει ἑαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ; Ἀλλὰ θρησκεία μὴ ἔχουσα ὄρια ἦτοι οὐσα ἀπειρος δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ Θεία; Ὅστε εὐλόγως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν μετὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ διὰ τὴν περιφέρειαν Φανεσοῦ τῆς Κορινθίας εἶναι ὁ κ. Α. Κενεμέδης ὅστις ἀνεργεῖ ἐγγράφως καὶ ἐσπράξει.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΕΣ

Πολλοὶ φαντάζονται, ἂν δὲν μακαρίζουν ἑαυτοὺς, ὅτι δὲν εἶνε «ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι», φρονεῖς ἢ καὶ ὡς πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι οὔτε νηστεύουν, οὔτε ἐκκλησιάζονται, οὔτε..... Ἐτεροὶ κολακεύοντες τὸν ἑαυτῶν τῶν φρονούν, ὅτι ἐπειδὴ δὲν εἶνε μεμολυσμένοι ἀπὸ τὰ γνωστὰ πάθη τῆς ἀτιμίας καὶ ἀσχημίας, ὅτι, αὐτοὶ εἶνε καλύτεροὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἄλλοι πάλιν ἀπατώντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους, διότι ἔτυχε νὰ φυλάττουν τύπους τινὰς τῆς λατρείας—οἱ ὅποιοι βέβαια εἶνε ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν οὐσίαν, ἐπομένως καὶ ἀναγκαῖοι—ἀφίνουν τὸν ἑαυτῶν τῶν νὰ νομίξῃ ὅτι ἐπλησίασαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἀκούουν τὸν ἦχον τῶν ἐκεῖ ἐορταζόντων, ὅτι κτυποῦν, διὰ νὰ εἰσέλθουν, τὰς θύρας τοῦ Παραδείσου!—Ἄρα γὰρ ἐξησφάλισαν οὗτοι τὸ αἰώνιον μέλλον τῶν; εἶνε ὄντως καλύτεροὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους; εἶναι πράγματι καλοὶ ἢ μήπως διατρέχουν σοβαρώτερον κίνδυνον παρὰ οἱ ἄλλοι;

Διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ θέματος τούτου ἀρκεῖ «ἡ παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων» καὶ ἀκριβέστερον ἡ τύχη, τὸ πάθημα τῶν πέντε παρθένων, τὰς ὁποίας ἡ μάλλον ἐπικίνδυνος νάρκη, ἡ αὐτοπεποίθησις ἐκράτει εἰς τὴν κλίνην τῶν, ἐν ᾗ ἔπρεπε ν' ἀγρυπνώσῃ αἱ ὁποῖαι ἀντὶ νὰ κοιμῶνται ἔπρεπε νὰ ἐργάζονται· αἱ ὁποῖαι ὤφειλον νὰ εὐρίσκωνται διὰρκῶς εἰς τὴν ἀγοράν, πωλοῦσαι καὶ ἀγοράζουσαι ὅ,τι χρήσιμον εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Καθὼς ἐκεῖναι εὐρέθησαν ἀνεπαρκῶς ἐφωδιασμέναι, ὅτε ἐκλήθησαν διὰ τὸ πέραν τοῦ τάφου ταξείδιον, οὕτω καὶ ἡμεῖς πολλοὶ νομίζοντες ἑαυτοὺς δικαίους, πιστεύοντες ὅτι δὲν εἶμεθα ὅπως οἱ ἄλλοι. Καὶ καθὼς ἐκεῖναι ἀπεκλείσθησαν τῆς οὐρανοῦ βασιλείας διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐλαίου καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα αὐτῆς ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡμεῖς μέλομεν ν' ἀποκλεισθῶμεν, θαρροῦντες εἰς τὴν αὐτοπεποίθησίν μας, εἰς τὴν ἀθεμελιώτον ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ τὸν ἑαυτῶν μας, ἐξ αἰτίας τῆς μὴ σοβαρῆς καὶ ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ ἐσωτερικοῦ μας, τῆς καρδίας μας.

«Ἀγαπητοί· μὴ γίνεσθε προδόται ἑαυτῶν· μὴ ἀπατάτε τὰς ἰδίας σας καρδίας, μηδὲ κατα-

στρέφετε εαυτούς δι' έκουσίου άποτυφλώσεως. Συστήσατε κριτήριο εντός του ίδιου σας στήθους· φέρετε τόν λόγον του Θεού και την συνείδησιν όμοϋ. Αφήσατε αυτούς άνεπηρεάστους νά συζητήσουν και εξετάσουν τόν άσθενή σας. Ακολουθήσατε την εξέτασιν, έως οϋ εύρητε την άληθή κατάστασιν σας. Έάν ενταϋθα κάμετε λάθος, χάνεσθε» οί μεγαλειότεροι συνωμόται του μέλλοντός σας είνε· **ή προδοσία της καρδιάς σας· ή πανουργία του πειράζοντος και ή άπάτη της άμαρτίας**, τά θέλγητρα αυτής. Οί τρεις αυτοί συνεργάζονται δίδουσι χείρα άλληλοβοηθείας, ίνα εξαπατήσωσι την άθλίαν μας ψυχήν.

Έκ των τριών τούτων, ό μέσος αυτών, είνε έντριβέστατος εις τό έργον του και ικανώτατος εις τό νά παρασύρη με τό μέρος του και την καρδιαν, ίνα οϋτω έχη την πλειονοψηφίαν· ζωγραφίζει ζωηρότατα και παραστικώτατα· είνε άριστος εις τό είδος αυτό· τά πάντα μιμείται. Όποιαδήποτε άρετήν επιθυμήσῃ, οϋτος είνε επιδειξιώτατος νά σοϋ πλάσῃ μίαν κίβδηλον φαινομένην, κατά πάντα όμοίαν με την άληθινήν. Προσέχωμεν τό λοιπόν και άς παρακαλώμεν τόν έταστήν των καρδιών ήμϊων νά βοηθή πάντοτε την συνείδησιν μας εις τό βαρϋ έργον, τό όποϊον έχει αναλάβῃ νά μας διαφωτίσῃ· πρέπει όμως νά συντρέχωμεν και ήμεις εις τοϋτο δια τῆς προσευχής και τῆς μελέτης του θεϊου Νόμου.

Άρχιμ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΙΝ

“Ο μέγας των Έθνών Άπόστολος, ό αυρανδόαμν Παϋλος, ακολουθών τοις ίγχεσι του Κυρίου και υπέρ πάντα άλλον ψυχολογήσας τ' ανθρώπινα, παραγγέλλει ήμιν τά εξής: «Εί δυνατόν, όσον τό άφ' όμων ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρώπων.» (Ρωμ. 12, 18) Έάν οί λέγοντες ότι πιστεύουν τό Εβγαγγέλιον έφήρμοζον τοϋτο, ε χριστιανικός κόσμος θά ήτο ευτυχής και τελεία εν πάσιν άρμονία θά έδασιλευεν. Άλλά δυστυχώς πᾶν τούναντιον πράττομεν και δι' αυτό έριδες και άταξίαι φυγαδεύουν την ειρήνην από τόν κόσμον και την άρμονίαν και ευήμεριαν του κοινωνικού συγκροτήματος! “Ινα ζώμεν εν ειρήνῃ, δέν πρέπει νά εξεγειρωμεν άσυνέτως τά πάθη των άλλων και δια προσβλητικῶν φράσεων και άδίκων ύπονοϊών καταφρονώμεν αυτούς. “Ο ειρηνικός άνθρωπος είνε γλυκός τούς τρόπους, οϋδένα καταφρονεί, δέν αντιπράττει, μισεί τό σατυρίζειν, δέν άξιοί νά διατάσῃ, αλλά προσφέρει όπηρεσίας μετά τρυφεροϋ ζήλου. “Αποφεύγει την μικρολόγον περιέργειαν, προσπαθεί νά ενθαρρύνῃ κλπ. Τούναντιον ό φιλιερς δέν δέχεται οϋτε την έλαχίστην

προσβολήν, είνε σκληρός και άπότομος, επιτιμᾷ θορυβωδώς και γνωμοδοτεί άποτόμως, δέν υπομένει την άντιλογίαν, άσχολεϊται με τά άφορώντα τούς άλλους πρὸς επίδειξιν τῆς υπεροχής του. Χαρακτηρίζει τούς άλλους ως συμφέρει εις αυτόν και δι' ύποφιών, άς μόνος πλάττει, αίτιολογεί τās πράξεις και την διαγωγήν των, νομίζων ότι οϋτω θά νομισθῇ βαθύνους. Είνε βίαιος και φατριαστής και φιλαρχος. Έάν καταλάβῃ την άρχήν περιφρονεί ως οϋτιδανούς τούς μη κλάκας. Έν ένι λόγῳ είνε έλέθριος εις την κοινωνίαν.

“Οθεν άφ' οϋ ίδωμεν εν όλίγοις και των μεν και των δε τούς χαρακτηρισμούς, δέν πρέπει νά εϊμεθα ισχυρογνώμονες. Νά θυσιάζωμεν δε έντοτε και αυτά τά δικαιώματά μας άν ήθελε γεννηθῇ μικρά διχόνοια εκ τῆς νομίμου υπερασπίσεώς μας. Νά εϊμεθα έπεικεις, μη λησμονούντες ότι πιθανόν και ήμεις αυριον νά πλανηθώμεν και νά προσβάλωμεν τινα, έστω και άκουσίως. Νά μη λησμονώμεν ότι ψευδεϊς πληροφορϊαι προκαλοϋν άδίκους ύπονοϊας και ότι ή έπιμονή έστω και ή δικαία, προκαλεί άνεπανόρθωτα κακά. “Ας μη καταφρονώμεν οϋδένα διότι είνε ταπεινός. “Ας ζώμεν και μετά των κακῶν εν ειρήνῃ και μόνον την κακίαν των άς μισώμεν. “Ιδιαιτέρως δε μετά των οικειων τῆς πίστεως πρέπει νά ζώμεν εν ειρήνῃ, άποφεύγοντες πᾶσαν μετ' αυτών δυσάρεσκίαν, πᾶσαν πρόκλησιν ή προσβολήν άς μη παρεξηγώμεν τούς λόγους των άς μη εξεγειρωμεν την άργήν των. Τό πόσον θαυμάσιον δώρον είνε ή ειρήνη! άποδεικνύεται και εκ του ότι ό Θεός καλεϊται Θεός τῆς ειρήνης, ό δε Χριστός άρχων ειρήνης. “Ο δε γλυκύτερος χαριτισμός και θαυμασιώτερα προσλαλία Του ήτο τό ειρήνη ύμιν! Ειρήνην την έμῃν δίδωμι ύμιν! κ.λ.π.

“Ας καλλιεργήσωμεν λοιπόν εν εαυτοις τό οϋράνιον τοϋτο φυτόν και ασφαλώς σύντομα θά άσφρανθώμεν τό θαυμάσιον του άνθους του άρωμα και θά γευθώμεν τόν γλυκόν τούτου καρπόν.

Γένοιτο·

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

60 Όδός Γεροκωστοπούλου 60.

Εις τό Κέντρον τῆς Όρθ. Χρ. Ένώσεως των Νέων Πατρῶν όπου είνε και τά Γραφεία του Περιοδικού μας, 60 Γεροκωστοπούλου 60, λειτουργεί από τινος και Βιβλιοπωλείον και Χαρτοπωλείον τῆς Ένώσεως. Έκτελεί παντός είδους παραγγελίας δια θρησκευτικά και Έκκλησιαστικά βιβλία δι' εϊκόνας, Κάρτας κλπ. είδη χριστιανικού περιεχομένου όχι μόνον δια την πόλιν αλλά και δια τās επαρχίας εις τιμάς άσυναγωνίστους. Πωλεϊ και τό περιοδικόν κατά φυλλάδια και λαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν σχετικήν με τόν Σύλλογον και τό περιοδικόν. Έκτελεί τυπογραφικῆς παραγγελίας, δένει βιβλία και πωλεϊ και σχολικά βιβλία.

“Ο σοφώτατος των ανθρώπων παραβαλλόμενος πρὸς τόν Θεόν φαίνεται πίσθηος και κατά την σοφίαν και κατά τό κάλλος και κατά τά άλλα πάντα.

Πλάτων,